

род. поэзии): Стояну гости додоха, Три сестри и три зетове, Най ма-
нина му сестрица Довела машко дѣтенце. *Л. Д. 1876 г. 152.*

Мѣнисто *с. с. тоже что* монисто: Лѣскавичко лице на еврей-
ка, нагрудено съ почерѣле мѣниста. *Тб. 94.*

Мѣничъкъ (**Мѣничакъ** **Мѣничекъ**) **Мѣничка** **Мѣничко**
ум. отъ малѣтъ: Ты земи либе, Иванча, Ази щѣ зема Даміанча, Чи ѣ Да-
міенчо мѣничакъ, Чи безъ мама си нѣ можѣ. *Ч. 265.* Не знаеш ли бай-
чо, не помниш ли, Кога нѣ сираци остахми? Ази бѣхъ мѣничка, байне...
Д. 25, 64—66. Ами чи мѣничакъ е още мари, на осемъ годинки, тамамъ
дѣте-то да поиграе. *Л. Д. 1870 г. 168.* А Иванчу, маничкѣй ми Иван-
чу... *Зк. 121.* Съгледа го снаха: му Снаха му най-мѣничка-та. *Д. 25,
22—23.* **Мѣничкитѣ** дѣтѣнши: При тва ламата и мѣнечкитѣ ѣ ся
вдаваха да ги милува Робенсынтъ съ рѣжа. *Р. А. 54.*

Мѣничко *нар. въ смѣс. сущ. немножко.*

Мѣнѣ *м. дл. мну*: Първо ги мажѣтъ грѣстия или ги тепѣтъ, т. е.,
сѣкатъ ги на мѣлица, и ги вързѣтъ на главы или повѣсма. *Пк. 83.*

Мѣсѣръ* (*nysr ou micyr, subs. a. 1. Toute grande ville, cité. 2. Égypte en général*) *с. м.* Египетъ: Азъ, господине, съмъ сынъ на едного
дживаерджія отъ Египетъ (Мѣсѣръ). *Х. II, 132.*

Мѣска *с. ж.* лошакъ (*син. катѣръ*): Тамъ найде триесетъ мѣски
хазно, Триесетъ мѣски хазно товарени, Си-те они биле зауздени. *М. 173.*
Многу сумъ дара зготвила, На'секи сватъ по коня, А на нунко-то два
коня, На старосватъ мѣска ковена. *М. 539.* „Удри конѣи во найвани.
А мѣски-те во железа“. *М. 416.* „Винаре тенки Вардаре! Язи ви пейко
вино то, Лю ви сакамъ момчето, Оно навреди што иде, На сива маска
што вѣха. *В. 83.* Чевли-те ти тропа'е, Како мѣска потковка. *М. 595.*
За гуска—маска. Сир. за гѣска-та иска муле. Казвать на тоя прода-
вецъ, кой-то иска два пѣти по-вече, отъ колко-то е дѣна-та на сто-
ка-та. *Ч. 158.*

Мѣръляма *си м. дл. мурлякаю (о котѣ)*: Само е чутъ Стоен-
новѣтъ мѣршава котакъ, когото той имаше повечето да го топли ношѣ,
свилъ се до мангалчето и мѣръ, мѣръ, мѣрѣлка си. *Бл. Здравей, 4.*

Мѣстеница *с. ж. родъ пирожнаго изъ орѣховъ или миндало-
облитыхъ мукъой, разведенной въ сущенномъ, сваренномъ виноградномъ
соку*: Отъ масти си правѣтъ Бѣлгари в мѣстеници, къту ѣ вързѣтъ, до
дѣ сязгѣсти довольно, и гудѣтъ малко чисто брашно и съ немъ поли-
вать ядки отъ орѣхы или отъ клѣншы ванизаны на нитка. *Пк. 75.*

Мѣсть *с. ж.* мость, виноградный сокъ, морсѣ: Подирѣ толкова
неуморны трудове земледѣлци ожидаваѣтъ съ нетѣрпѣниемъ гроздоберѣ,
и приготвяѣтъ си нуждныя сѣжды за вино, гроздѣница, масть и проч.